

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 004/2013/7. szám

A Kúria a Sátori és Lutter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sátori Anna ügyvéd, **cím**) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (1088 Budapest, József krt. 6.) alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 11. napján kelt 24.K.30.282/2012/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 24.K.30.282/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

Cs.P. panaszos bejelentése nyomán indult fogyasztóvédelmi eljárásban a Budapest Főváros Kormányhivatala Fogyasztóvédelmi Felügyelősége BPF-6379-3/2011. számú határozatában azt állapította meg, hogy a felperes megsértette a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (továbbiakban: Fgytv.) 47.§ (9) és (10) bekezdését, valamint a Vet. végrehajtásáról szóló 273/2007.(X.19.) Korm.rendelet (továbbiakban: Vhr.) 25.§ (1) és (4) bekezdését, az Üzletszabályzata 11.7.4. pontját, amikor a fogyasztó ellátásba történő visszakapcsolását a tartozás rendezésén túl a felperes és a fogyasztó között más jogvita kapcsán keletkezett, nem jogerős követelés kifizetéséhez is kötötte. Az elsőfokú hatóság az 500.000 forint fogyasztóvédelmi bírság kiszabása során - a Fgytv. 47.§ (4) bekezdése alapján - értékelte a felperes jogsértő magatartását, továbbá azt, hogy a felperes a téves tájékoztatást elismerte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes HAJ-02681-3/2011. számú határozatában az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a fogyasztóvédelmi bírság összegét 475.000 forintra mérsékelte, megállapítva, hogy a felperes csak a Fgytv. 47.§ (9) bekezdését sértette meg.

A felperesnek a bírság törvényességét vitató, e körben a határozat megváltoztatását, majd annak hatályon kívül helyezését is kérő keresetének az elsőfokú bíróság helyt adott és az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy a szankció alkalmazás során olyan körülményt értékelte a felperes terhére helytelenül az alperes, amely a bírság kiszabás jogalapját adja (jogsértés elkövetése). Kifogásolta, hogy a magatartás megváltozott jogi értékelése a bírságösszegezésében nem jelentett arányos mérséklést. Hiányolta a jogsértés időtartamának értékelése körében annak megállapítását és figyelembe vételét, hogy a fogyasztó mikor fizette ki a visszakapcsolás díját, tekintve, hogy az a visszakapcsolás feltétele, így kihatással van a felperes magatartásának időbeliségére. Álláspontja szerint az alperes nem tett eleget az indoklási kötelezettségének, mivel a határozati döntés indokai formálisak voltak. Mindezek alapján levonta azt a következtetést, hogy az alperes nem értékelte az egyszeri jogszabálysértést, a mérlegelési jogkörét helytelenül gyakorolta, mellyel érdemi hibát vétett. Az elsőfokú bíróság meghatározta az új eljárás szempontjait.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 215.§-át, mert a felperes keresetében kizárólag a határozat megváltoztatását kérte, ennek ellenére a bíróság a határozat hatályon kívül helyezéséről rendelkezett, ezzel tiltott módon eltért a kereseti kérelemtől, azon túlterjeszkedett.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint a bíróság jogszerűen élt a kasszáció lehetőségével, miután lényeges eljárási hibákat észlelt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a jogerős ítélet törvényességét kizárólag a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

A Kúria a fent idézett Pp. 275.§ (2) bekezdésében foglalt szabály értelmében a jogerős ítélet törvényességét kizárólag abban a körben vizsgálja, amely körben annak jogszerűségét a felek bármelyike a felülvizsgálati kérelmében kifogás tárgyává teszi.

A perbeli esetben az alperes kizárólag azt állította, hogy a Pp. 215.§-át azzal sértette meg a bíróság, hogy a kért intézkedés (határozat megváltoztatása) helyett egy másik intézkedést (hatályon kívül helyezés és új eljárásra kötelezés) tett, azaz a bíróság a reformatórius jogkör helyett a kasszáció lehetőségével élt.

Az alperes ezen felülvizsgálati hivatkozása két okból is alaptalan:

A felperes keresetlevelében valóban a határozat megváltoztatását és a bírság mérséklését kérte, azonban az első tárgyaláson már úgy nyilatkozott, hogy a határozat hatályon kívül helyezését kéri (4.számú jkv. 1. oldal utolsó bekezdés).

A közigazgatási perekben a kereseti kérelem megváltoztatására az első tárgyalás befejezéséig van mód a Pp. 335/A.§ (1) bekezdése alapján, így iratellenes az az alperesi állítás, hogy a határozat hatályon kívül helyezését a felperes nem kérte. E kereseti kérelemre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Pp. 215.§-át nem sérthette.

Mindezen túlmenően bár az Fgytv. 50.§ (1) bekezdése és a Pp. 339.§ (2) bekezdés q) pontja alapján a fogyasztóvédelmi hatóság határozatát a bíróság megváltoztathatja, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a bíróság minden esetben élni tud a reformatórius jogkörével. Abban az esetben ugyanis, ha a bírság kiszabás során elvégzett mérlegelés kapcsán lényeges körülmény feltárásának elmaradását és a határozat indokolási hiányosságát állapítja meg (mint ahogy tette ezt az elsőfokú bíróság a visszakapcsolási díj megfizetése vonatkozásában és a formális indokolás tekintetében), akkor a bíróság nincs abban a helyzetben, hogy átvegye a közigazgatási hatóság szerepét, mivel a bírósági felülvizsgálat jellegéből eredően nem lehet feladata egy addig nem értékelt körülmény feltárása, és első körben való értékelése, továbbá egy formális indokolás helyett részletesen indokolt válasz kidolgozása.

Fentiekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban ügyvédi képvisellel felmerült költségeit, melynek összegét a Kúria a

perben kifejtett ügyvédi munkával arányban és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az alperes az 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti teljes személyes illetékmentessége folytán az Itv. 50.§ (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati illetéket az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján.

Budapest, 2013. augusztus 28.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró